

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE nr. _____

din _____
Chișinău

**Pentru aprobarea Avizului la proiectul de lege privind
Agenția recuperarea bunurilor infracționale**

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului Avizul la proiectul de lege privind
Agenția recuperarea bunurilor infracționale.

Prim-ministru

PAVEL FILIP

AVIZ
la proiectul de lege privind Agenția recuperarea
bunurilor infracționale

Guvernul a examinat proiectul de lege privind Agenția recuperarea bunurilor infracționale, înaintat cu titlu de inițiativă legislativă (nr. 442 din 28 noiembrie 2016) de un grup de deputați în Parlament, și relevă următoarele.

1. Utilizarea conceptului de „bun infracțional” nu este în spiritul Codului penal al Republicii Moldova (art. 106), nici în cel al Directivei 2014/42/UE a Parlamentului European și al Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană, care utilizează termenul de „instrumente și produse ale infracțiunilor”. Prin urmare, se propune revizuirea acestei noțiuni (eventual, prin substituirea acesteia cu „bunuri ce derivă din activități infracționale” sau „bunuri derivate din infracțiuni”) (obiecție valabilă și pentru titlul proiectului).

2. La art. 4 alin.(1), menționăm că stabilirea statutului de organ de urmărire penală al Agenției Recuperarea Bunurilor Infracționale (în continuare – Agenția) contravine scopului proiectului de lege care este cel de recuperare a bunurilor, și nu de efectuare a unor acțiuni de urmărire penală. Mai mult, atribuirea statutului de organ de urmărire penală poate crea un conflict de competențe între Agenție și celelalte organe de urmărire penală care exercită urmărirea penală în privința acelorași cauze penale.

Subsecvent, în scopul eficientizării procesului de recuperare a bunurilor infracționale, considerăm oportun să se țină cont de experiența acumulată în domeniu de către alte state. Spre exemplu, în România, prin Legea nr.318/2015 a fost creată Agenția Națională de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate, Agenție care nu are competență de urmărire penală, ci doar atribuții de facilitare a urmăririi și a identificării bunurilor provenite din săvârșirea infracțiunii și a altor bunuri, având legătură cu infracțiunile, și care ar putea face obiectul unei dispoziții de indisponibilizare, sechestrul sau confiscare, emise de o autoritate judiciară competentă, în cursul unor proceduri penale, respectiv de administrare și valorificare, în cazurile prevăzute de lege, a bunurilor mobile sechestrate în cadrul procesului penal.

De asemenea, în scopul evitării unui conflict de interese, considerăm judicios ca Agenția să fie independentă față de alte autorități publice.

În eventualitatea păstrării statutului de subdivizune autonomă al Agenției, urmează de concretizat statutul Agenției, organ de specialitate, ca subdiviziune „în cadrul” sau „în subordinea” Centrului Național Anticorupție. Totodată, în cazul că, Agenția va fi instituție bugetară în subordinea Centrului Național Anticorupție, alin. (3) se propune a fi expus în următoarea redacție: „(3) Bugetul

Agenciei Recuperarea Bunurilor Infracționale se reflectă separat în bugetul Centrului Național Anticorupție.”

2. La art. 6 alin. (1) urmează a se avea în vedere că, Agenția nu poate exercita toate drepturile și obligațiile Centrului Național Anticorupție, deoarece reieșind din atribuțiile Agenției prevăzute la art. 15 din proiect, acesta îndeplinește obligațiile prevăzute la art. 5 lit. c), c1), e), g) și i), precum și dispune de drepturile stipulate la art. 6 lit. c), d), f) (în partea ce ține de expertiza criminalistică), g), h), j), k) și l) din Legea nr. 1104-XV din 6 iunie 2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție.

La alin. (3) lit. b) textul „în vederea asigurării punerii în aplicare a prevederilor prezentei legi” se va exclude. La stabilirea competenței de reglementare a Agenției, se va ține cont de principiul delimitării funcțiilor de elaborare și de promovare a politicilor de funcțiile de implementare a acestora. Agenția Recuperarea Bunurilor Infracționale ar putea să adopte anumite ghiduri și metodologii de uz intern, dar nu și acte normative (regulamente), ce ar stabili drepturi și obligații pentru persoane fizice și juridice.

3. Cu referire la art. 7:

Norma de la alin. (1) referitor la numirea în funcție a șefului Agenției de către Colegiul Centrului Național Anticorupție, urmează a fi revizuită pornind de la statutul și competența unui organ colegial, precum și avînd în vedere că prerogativa numirii angajaților Centrului Național Anticorupție aparține directorului acestuia.

La alin. (5), este de menționat că, selectarea șefului Agenției are loc în baza unui concurs public desfășurat de către Centrul Național Anticorupție, potrivit alin. (3) al articolului precitat. Mai mult, din prevederile art. 17 nu rezultă durata aflării în funcție a șefului Agenției Recuperarea Bunurilor Infracționale. În același context, se atrage atenția că, mandatul este obținut în cazul numirii sau alegerii și este limitat la o anumită perioadă de timp. În baza celor expuse, se propune revizuirea termenului de „mandat” al șefului Agenției.

4. La art. 8 alin. (3) textul „Regulamentul de activitate internă” se va substitui cu textul „Regulamentul de organizare și funcționare”.

La fel, cuvîntul „organigrama” se va substitui cu cuvîntul „structura”.

Se va indica că, Regulamentul de activitate internă și organigrama Agenției se aprobă prin ordinul șefului Agenției (obiecție valabilă și pentru art. 18 alin. (4)).

5. La art. 11 alin. (2) urmează a se indica cazurile concrete în care se poate emite decizia de înghețare a bunurilor infracționale, în scopul prevenirii riscului de comitere a unor abuzuri din partea Agenției.

În ceea ce privește alin. (7), este de remarcat că, încălcarea deciziei de înghețare nu poate constitui amestec în îndeplinirea justiției și în urmărirea penală, dat fiind faptul că prin exercitarea amestecului în activitatea organelor de urmărire penală se are în vedere exercitarea influențării asupra unui ofițer de urmărire penală, de către o persoană care nu dispune de competență de a-i da acestuia indicații scrise, emise în limitele competenței sale și în conformitate cu legislația în vigoare (obiecție valabilă și pentru art. 15 alin. (4)).

6. La art. 10 alin. (3) se va indica că procurorul exercită controlul asupra activităților de investigații financiare paralele, și nu Procuratura, aceasta reprezentând o structură funcțională, iar potrivit art. 52 din Codul de procedură penală (care se referă la atribuțiile procurorului în cadrul urmăririi penale), procurorul conduce personal urmărirea penală și controlează legalitatea acțiunilor procesuale efectuate de organul de urmărire penală.

7. La art. 17 alin. (2) cuvântul „decizie” se va substitui cu cuvântul „hotărâre”.

Norma privind transferul la bugetul Centrului Național Anticorupție a sumei de 3% din valoarea bunurilor confiscate în folosul statutului se consideră nejudicioasă, deoarece finanțarea autorităților publice se efectuează de la bugetul de stat în baza planificării anuale în funcție de atribuțiile și acțiunile instituționale preconizate. Totodată, textul „din contul mijloacelor astfel acumulate sunt asigurate nevoile speciale activității Centrului Național Anticorupție și Agenției Recuperarea Bunurilor Infracționale” este formulat prea general, fiind lipsit de precizie și claritate. În lipsa specificării că aceasta se folosește exclusiv în scopul activității Agenției, norma riscă să fie aplicată abuziv. În plus, enumerarea din paranteze nu se justifică, în condiția în care aceasta nu este exhaustivă, dat fiind faptul că abrevierea „etc” are un caracter interpretativ și ar admite extinderea neîntemeiată a listei „nevoilor speciale”.

În aceeași ordine de idei, practica defalcării unor cote procentuale sau absolute din veniturile încasate la bugetul de stat este una negativă, deoarece contravine principiului universalității bugetului, reglementat de art.8 al Legii finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181 din 25 iulie 2014. În conformitate cu acest principiu, toate resursele și cheltuielile bugetare se includ în buget fără careva corelări prestabilite între anumite tipuri de resurse și cheltuieli. În afara de acesta, măsura propusă creează impedimente în procesul planificării strategice și stabilirii priorităților, precum și afectează disciplina bugetară generală, ceea ce în final poate fi un risc pentru sustenabilitatea bugetului.

Această abordare este una total nejustificată, inclusiv, din perspectiva:

- direcționării unei părți a veniturilor respective cu titlu de ”răsplată” (stimul) pentru activitatea desfășurată, ori activitatea unei entități publice este finanțată integral de la bugetul pe seama căruia este pusă finanțarea anumitor sarcini și competențe.

- asigurării transparenței bugetare.

8. Prevederile de la art. 16 și 17 nu țin de cuprinsul capitolului „Dispoziții finale și tranzitorii”. În conformitate cu art. 30 din Legea nr. 780-XV din 27 decembrie 2001 cu privire la actele legislative, dispozițiile finale și tranzitorii ale actului legislativ cuprind, de regulă, prevederi referitoare la modalitatea de intrare în vigoare și de punere în aplicare a noilor reglementări, corelarea noilor reglementări cu cele din actele legislative preexistente.

9. La art. 18 alin. (3), soluția legislativă privind prezentarea Parlamentului de către Centrul Național Anticorupție a propunerilor de ajustare a cadrului legal se va revizui prin prisma subiecților cu drept de inițiativă legislativă, prevăzuți la

art. 73 din Constituția Republicii Moldova. Totodată, cuvîntul „suplimentare” este în plus.

Prevederile art. 18 alin. (5) urmează a fi corelate cu cele ale art. 5 din proiect. În acest sens, este de menționat că, Agenția nu poate promova proiecte de acte normative (documente de politici), deoarece acesta nu este abilitat cu dreptul de inițiativă legislativă.

Este de menționat că un proiect de lege privind recuperarea bunurilor infracționale, ce abordează aspecte similare, a fost înregistrat în Parlament cu titlu de inițiativă legislativă nr. 434 din 23 noiembrie 2016. În acest caz, urmează a se ține cont de imperativul evitării eventualelor paralelisme în legislație.

11. Subsidiar menționăm că proiectul conține carențe de tehnică legislativă ce necesită a fi înlăturate.

Propunem revizuirea titlului proiectul după cum urmează: „Legea privind Agenția de (sau pentru) recuperare a bunurilor infracționale.

Din structura proiectului se va exclude „cuprinsul”, întrucît acesta nu este un element constitutiv specific actului legislativ.

La art. 3 cuvintele „acte legislative și normative în vigoare” se vor substitui cu cuvintele „acte normative”, ultimele avînd o accepțiune mai largă.

La pct. 18 cratima necesită a fi exclusă, dat fiind că, Legea nr. 780–XV din 27 decembrie 2001 privind actele legislative, nu prevede asemenea element structural al actului normativ. În acest context, pct. 18 urmează a fi revizuit prin prisma structurării conținutului, potrivit prevederilor art. 32 din Legea prenotată. Astfel, în corespundere cu acest articol, reglementările în actele legislative se numerează prin articole, iar acestea, la rîndul lor, în ordine descrescătoare, constau din alineate numerotate cu cifre arabe, luate între paranteze, și din diviziuni, însemnate, de regulă, cu litere latine mici și o paranteză. În cazul unor structuri mai complexe, aceste diviziuni se numerează cu cifre arabe și o paranteză. Diviziunile numerotate cu cifre pot avea subdiviziuni însemnate cu litere latine mici și o paranteză.

La stabilirea actului legislativ de referință, luna se va scrie cu litere.